

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення методичної ради університету

28 серпня 2023 року,

протокол № 1.

Перша проректорка, голова методичної
ради університету, кандидатка наук з
державного управління, доцентка

_____ Ірина КОВТУН

28 серпня 2023 року

м.п.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
з навчальної дисципліни
«ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА ТА ВРЯДУВАННЯ»
для підготовки на другому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня магістра
за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування
галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування
за заочною формою навчання

м. Хмельницький
2023

РОЗРОБНИК:

Професорка кафедри публічного управління та адміністрування, д. держ. упр., доцентка
28 серпня 2023 року

_____ Людмила МАТВЕЙЧУК

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри публічного управління та адміністрування
28 серпня 2023 року, протокол № 1.

Завідувач кафедри, доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор
28 серпня 2023 року

_____ Едуард ЩЕПАНСЬКИЙ

Деканеса факультету управління та економіки, кандидатка економічних наук, доцентка
28 серпня 2023 року

_____ Тетяна ТЕРЕЩЕНКО

ЗМІСТ

	Стор.
1. Структура вивчення навчальної дисципліни	– 3
1.1. Тематичний план навчальної дисципліни	– 3
1.2. Лекції	– 4
1.3. Семінарські заняття	– 6
1.4. Самостійна робота студентів	– 8
1.5. Індивідуальні завдання	– 11
1.6. Підсумковий контроль	– 13
2. Схема нарахування балів	– 14
3. Рекомендовані джерела	– 15
4. Інформаційні ресурси в Інтернеті	– 19

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

Номер і назва теми	Розподіл обсягу годин											
	Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
	усього год.	у тому числі					усього год.	у тому числі				
		лекц. зан.	СЗ/ПЗ	лаб. зан.	інд. завд.	СРС		лекц. зан.	СЗ/ПЗ	лаб. зан.	інд. завд.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. Сутність категорії «публічна політика»	14	2	2	-	-	10	24	2	2	-	-	20
2. Політична система	14	2	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
3. Участь громадян у публічному управлінні та формуванні публічної політики	14	2	2	-	-	10	24	2	2	-	-	20
4. Інформаційна складова публічної політики та управління	16	2	4	-	-	10	-	-	-	-	-	-
5. Публічна політика у сфері надання доступу до публічної інформації	16	2	4	-	-	10	-	-	-	-	-	-
6. Публічна політика цифрового розвитку України	16	2	4	-	-	10	41	2	4	-	-	35
7. Публічна політика щодо розвитку е-урядування	21	2	4	-	-	15	-	-	-	-	-	
8. Публічна політика розвитку е-демократії	24	4	4	-	-	16	46	2	4	-	-	40
Усього годин	135	18	26	-	-	91	135	8	12	-	-	115

1.2. Лекції

№ з/п	Назви і плани тем	Кількість годин
1	2	3
1.	Сутність категорії «публічна політика»	2
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Сутність публічної політики, цілі, принципи, функції 2. Суб'єкти публічної політики 3. Складові елементи та цикл публічної політики 	
2.	Політична система	-
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття політичної системи 2. Структура політичної системи 3. Функції політичної системи 4. Політичні інститути як складові політичної системи. 	
3.	Участь громадян у публічному управлінні та формуванні публічної політики	2
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Інструменти волевиявлення громадян 2. Форми участі громадян в публічному управлінні 3. Електронні петиції 	
4.	Інформаційна складова публічної політики та управління	-
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Інформація, як об'єкт публічної політики 2. Інформаційні відносини в публічному управлінні: суть, принципи, учасники 3. Державна інформаційна політика 4. Національні інформаційні ресурси 	
5.	Публічна політика у сфері надання доступу до публічної інформації	-
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Публічна інформація: сутність, види, принципи 2. Закон України «Про доступ до публічної інформації» 3. Публічна інформація у формі відкритих даних 4. Єдиний державний веб-портал відкритих даних 	
6.	Публічна політика цифрового розвитку України	4
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки: цілі, мета, принципи 2. Принципи публічної політика цифрового розвитку 3. Нормативно-правові акти цифровізації процесів діяльності органів публічної влади 4. Міністерство цифрової трансформації України 5. Міжгалузєва рада з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації 6. Напрями цифрового розвитку України (у сфері публічного управління) 7. Стратегічно-концептуальні напрями державної політики щодо формування цифровізації діяльності органів публічної влади 	

7.	Публічна політика щодо розвитку е-урядування	-
	1. Розвиток е-урядування – пріоритетний напрям публічної політики 2. Е-урядування: передумови розвитку, сутність, мета, принципи 3. Основні цілі та стратегічні завдання електронного урядування 4. Моделі електронної взаємодії в публічній сфері 5. Концепція розвитку електронного урядування в Україні (2020) 6. Цифровізація сфери публічного управління в Україні: оцінка через індикатори світового розвитку	
8.	Публічна політика розвитку е-демократії	4
	1. Електронна демократія: сутність, мета, основні завдання 2. Цілі е-демократії та її переваги 3. Сектори та інструменти е-демократії 4. Індекс демократії. Україна у світовому рейтингу демократії	
	Всього годин:	8

1.3. Семінарські заняття

Семінарське заняття 1

Тема 1. Сутність категорії «публічна політика».

Питання для усного опитування та дискусії

1. Сутність публічної політики, цілі, принципи, функції.
2. Суб'єкти публічної політики.
3. Складові елементи та цикл публічної політики.

Аудиторна письмова робота

Виконання студентами тестових завдань з питань теми заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: публічна політика, цілі публічної політики, суб'єкти публічної політики, експерт, елементи, цикл публічної політики, особливості публічної політики.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Визначенні поняття публічна політика – це діяльність, що характеризується взаємодією держави, інститутів громадянського суспільства, різноманітних соціальних, професійних груп, громадських об'єднань щодо реалізації особистих і суспільних інтересів, виробництва, розподілу та використання громадських ресурсів і благ.

Цілі політики – це те, чого дана політика намагається досягти, що визначає її наміри й спрямованість. Ціль є «зовнішньою» щодо аналізованої проблеми і ґрунтується на суспільних цінностях. Для формулювання адекватної цілі слід дати відповідь на запитання: Навіщо вирішувати проблему? Які суспільні цінності «підтримає» вирішення проблеми. Основні суб'єктами публічної політики. Роль експерта в публічній політиці. Основні елементи публічної політики. Цикл публічної політики. Ключові особливості публічної політики в контексті публічного управління та політики.

Семінарське заняття 2

Тема 3. Участь громадян у публічному управлінні та формуванні публічної політики.

Питання для усного опитування та дискусії

1. Інструменти волевиявлення громадян.
2. Форми участі громадян в публічному управлінні.

3. Електронні петиції.

Аудиторна письмова робота

Виконання студентами тестових завдань з питань теми заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: громадська ініціатива, вибори; референдум; звернення громадян; участь в управлінні державними справами; збори громадян; громадські слухання; електронна петицію, громадська рада, місцеві ініціативи, органи самоорганізації населення.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Інструментами громадської участі називають методи, які дозволяють активному українцю впливати на прийняття рішень, серед яких можна виділити: вибори; референдум; звернення громадян; участь в управлінні державними справами; збори громадян; громадські слухання; електронну петицію: характеристика та значення кожної. Форми участі громадян. Поняття консультації з громадськістю. Значення громадської ради для суспільства та основні завдання які вони виконують.

ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» визначає формами участі громадян у місцевому самоврядуванні та особливості їх застосування: місцеві референдуми (ст. 7); загальні збори громадян (ст. 8); місцеві ініціативи (ст. 9); громадські слухання (ст. 13); органи самоорганізації населення (ст. 14).

Електронна петиція – це особлива форма колективного звернення громадян до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування, яке обов'язкове до розгляду за умови набрання необхідної кількості голосів. Загальна характеристика та аналіз формування, підписання та реалізація петицій.

Семінарське заняття № 3–4

Тема № 6. Публічна політика цифрового розвитку України

Питання для усного опитування та дискусії

1. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: цілі, мета, принципи.
2. Принципи публічної політика цифрового розвитку.
3. Нормативно-правові акти цифровізації процесів діяльності органів публічної влади.
4. Міністерство цифрової трансформації України.
5. Міжгалузева рада з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації.
6. Напрями цифрового розвитку України (у сфері публічного управління).
7. Стратегічно-концептуальні напрями державної політики щодо формування цифровізації діяльності органів публічної влади.

Аудиторна письмова робота

Виконання письмових завдань у тестовій формі за темою заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: цифровізація, принципи цифровізації, відкритість, прозорість, орієнтованість на громадян, безпечність та конфіденційність, збереження інформації, цифрове робоче місце державного службовця, Інтернет речей, відкриті дані, цифрові державні платформи, блокчейн.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки. Принципи цифровізації. Цифровізація як об'єкт фокусного та комплексного державного управління. Принципи публічної політики цифрового розвитку. Нормативно-правові акти цифровізації процесів діяльності органів публічної влади. Законодавчі акти сфери цифровізації в Україні 2015–2023 рр. ЗУ «Про електронні довірчі послуги». Міністерство цифрової трансформації України. Міжгалузєва рада з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації. Напрями цифрового розвитку України. Поняття «блокчейн». Підвищення прозорості та ефективності державних інститутів. Цифровізація сфери публічного управління у стратегічних документах. Напрями цифрових трансформацій в органах публічної влади (у т.ч. у сфері людських ресурсів) у концепціях розвитку.

Семінарське заняття № 5–6

Тема № 9. Публічна політика розвитку е-демократії

Питання для усного опитування та дискусії

1. Електронна демократія: сутність, мета, основні завдання.
2. Цілі е-демократії та її переваги.
3. Сектори та інструменти е-демократії.
4. Індекс демократії. Україна у світовому рейтингу демократії.

Аудиторна письмова робота

Виконання письмових завдань у тестовій формі за темою заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: демократія, електронна демократія, державна політика, електронний парламент, електронне законодавство, електронне правосуддя, Е-парламент, Е-законодавство, Е-посередництво, Е-середовище, Е-вибори, е-референдуми та е-ініціативи, Е-голосування, Е-консультація, Е-ініціативи, Е-звернення, Е-агітація.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Електронна демократія. Державна політики е-демократії. Мета державної політики е-демократії. Цілі е-демократії. Заходи розвитку е-демократії. Основні переваги е-демократії як форми реалізації демократичних процедур. Сектори та інструменти е-демократії. Сектори електронної демократії. Інструменти електронної демократії. Елементи, які забезпечують результативність запровадження Е-демократії. Індекс демократії. Україна у світовому рейтингу демократії.

1.4. Самостійна робота студентів

1.4. Самостійна робота студентів

Самостійна робота студентів є однією з форм оволодіння матеріалом із навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування». Виконання самостійної роботи дозволяє студентам розвивати самостійне мислення, поглиблювати засвоєні теоретичні знання, опанувати практичні навички в галузі публічного управління та адміністрування.

Самостійна робота із навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування» для студентів заочної форми навчання передбачена у формі виконання контрольної роботи. Контрольна робота виконується у межах годин, відведених для самостійної роботи навчальним планом.

Студенти виконують контрольну роботу самостійно з одержанням необхідних консультацій від науково-педагогічного працівника протягом семестру. Форма контролю – перевірка контрольних робіт. Питання самостійної роботи виносяться на підсумковий семестровий контроль.

1.4.1. Вимоги до оформлення контрольних робіт

Мета виконання контрольної роботи з дисципліни «Публічна політика та врядування» – поглиблене вивчення теоретичних питань курсу, набуття навичок роботи з різними джерелами інформації, реферативного викладення матеріалу, що вивчається, формування практичних навичок оперувати теоретичними знаннями, проводити системний аналіз тощо.

Завдання на контрольну роботу студент має отримати у викладача, а здати виконану роботу у встановлений графіком термін. Номер варіанта контрольної роботи студент визначає відповідно до свого номеру у загальному списку студентів групи, у якій він навчається. До складання заліку з дисципліни «Публічна політика та врядування» студенти допускаються тільки після перевірки та зарахування контрольної роботи викладачем.

Структурно реферат складається з титульного аркуша, плану, вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел. У вступі необхідно прокоментувати тему реферату: визначити її місце у проблематиці науки, обґрунтувати актуальність, сформулювати мету роботи. В основній частині викладають головні положення теми, що зроблені на основі опрацьованих джерел. Потрібно прагнути до якомога повнішого розкриття теми, показу різних її аспектів. У разі потреби основна частина може поділитися на розділи. У висновках роблять короткий підсумок, вказують напрями практичного застосування описаної інформації. Список використаних джерел формується за одним із загально прийнятих методів. Складові частини роботи не обов'язково починати з нового аркуша.

Роботи виконуються комп'ютерним способом з двобічним вирівнюванням рядків, одностороннім розміщенням тексту на папері формату А4 (210 мм x 297 мм), з дотриманням прийнятих у діловодстві стандартних полів: лівого – 30 мм, верхнього та нижнього – по 20 мм, правого – 10 мм. Обсяг роботи має забезпечувати належне висвітлення теми і не повинен перевищувати 12–15 сторінок друкованого тексту прямим світлим шрифтом гарнітури TimesNewRoman розміром 14 друкарських пунктів з міжрядковим інтервалом 1.5. Нумерація аркушів роботи починається з титульного аркуша. Номер на титульному аркуші не проставляється. Оформлення титульного аркуша реферату здійснюється за наведеним нижче зразком.

Загальні правила подання ілюстрацій

Основними видами ілюстративного матеріалу в контрольній роботі є схеми та діаграми. Схема – це зображення, котре передає, зазвичай за допомогою умовних позначень і без збереження масштабу, основну ідею явища або процесу, показує взаємозв'язок їх головних елементів. Діаграма – це один із способів графічного зображення залежності між величинами. Відповідно до форми побудови розрізняють діаграми площинні, лінійні й об'ємні. Результати обробки числових даних можна подати у вигляді графіків, тобто умовних зображень величин та їх співвідношень через геометричні фігури, точки, лінії.

Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації. Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. При необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (запис під ілюстрацією). Ілюстрації (діаграми, схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок.

Ілюстрації нумерують послідовно. Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні записи розміщують безпосередньо під ілюстрацією.

Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається матеріал, пов'язаний із ілюстрацією, розміщують посилання у вигляді виразу у круглих дужках (рис. 1) або «.. як це показано на рис. 1».

При виборі типу діаграми необхідно враховувати характер вихідних даних та мету побудови, наприклад, для відображення динаміки показників доцільно застосувати лінійний графік або стовпчикову діаграму, а складу та структури – секторну діаграму.

Подання формул

При використанні формул необхідно дотримуватися певних правил. Найбільші, а також довгі і громіздкі формули, котрі мають у складі знаки суми, добутку, диференціювання,

інтегрування, розміщують на окремих рядках. Це стосується також і всіх нумерованих формул. Для економії місця кілька коротких однотипних формул, відокремлених від тексту, можна подати в одному рядку, а не одну під одною. Невеликі і нескладні формули, що не мають самостійного значення, вписують всередині рядків тексту.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів слід подавати безпосередньо під формулою у тій послідовності, в якій вони наведені у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта подається з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова «де» без двокрапки.

Рівняння і формули потрібно виділяти з тексту вільними рядками. Вище і нижче кожної формули залишають не менше одного вільного рядка. Якщо рівняння не вміщується в один рядок, його слід перенести після знаку рівності (=) або після знаків «плюс», «мінус», множення.

Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання в наступному тексті. Інші нумерувати не рекомендується. Порядкові номери позначають арабськими цифрами в круглих дужках біля правого поля сторінки без крапок від формули до її номера. Номер, який не вміщується у рядку з формулою переносять у наступний нижче формули. Номер формули при її перенесенні вміщують на рівні останнього рядка. Номер формули-дроби подають на рівні основної горизонтальної риски формули.

Подання таблиць

Цифровий матеріал, коли його багато або є необхідність у зіставленні певних показників, як правило, оформлюють у таблиці. Таблиця є таким способом подання інформації, при якому цифровий або текстовий матеріал групується в рядки і графи, відокремлені одна від іншої вертикальними та горизонтальними лініями.

За змістом таблиці поділяються на аналітичні та неаналітичні. Аналітичні таблиці є результатом обробки і аналізу цифрових показників. Як правило, після таких таблиць робиться узагальнення про нове (виведене) знання, яке вводиться до тексту словами, наприклад: “дані таблиці 2.3. дають змогу зробити висновок, що ...”, “із таблиці 3.1. видно, що ...” і т. ін. Часто такі таблиці сприяють виявленню і формулюванню певних закономірностей. До неаналітичних таблиць вміщують здебільшого необроблені статистичні дані, необхідні лише для подання інформації або констатації певного стану речей.

Таблиці нумерують послідовно. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Назву таблиці розміщують над нею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово “Таблиця” починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Приклад побудови таблиці:

		Таблиця (номер)		
		Назва таблиці		
Заголовки граф	Підзаголовки граф			

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті так, щоб її можна було читати без повороту контрольної роботи або з поворотом за стрілкою годинника. При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і її номер вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовж. табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовж. табл. 1.2».

При застосуванні у роботі ілюстрацій (рисуноків, схем, діаграм тощо) та таблиць необхідно обов’язково посилатись на джерела, матеріали чи окремі результати, що використані при їх побудові. Такі посилання дають змогу підтвердити достовірність відомостей (у тому числі цифрових даних), що використані при написанні дослідження, підкреслити самостійність розробок автора тощо. При цьому необхідно виходити з наступних

правил:

- у випадку запозичення ілюстрації чи таблиці з певного джерела та представлені їх у роботі без змін, під таблицею чи підписом під ілюстрацією пишуть слово «Джерело:» та наводять посилання на нього за загальними правилами (Джерело: [7, с. 151].);

- якщо автор запозичає частину відомостей ілюстрації чи таблиці з певного джерела, творчо їх опрацьовує, удосконалює, робить розрахунки тощо, про це вказують у примітці під таблицею чи підписом під ілюстрацією та наводять джерело (джерела), взяті за основу (Примітка. Складено автором за даними [7, с. 151; 15, с. 351].);

- якщо при побудові ілюстрації чи таблиці використані дані з недрукованих джерел (первинних джерел, що не публікуються), про це вказують у примітці під таблицею чи підписом під ілюстрацією (Примітка. Складено автором за даними Головного управління економіки Хмельницької області.).

Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

У тексті роботи автор зобов'язаний посилатися на джерела, з котрих використано матеріали, окремі результати, ідеї чи висновки для розробки власних проблем, задач, питань. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність цитування певних наукових робіт, повідомляють необхідну інформацію про них, допомагають з'ясувати їх зміст та використаний обсяг. Посилатися слід на останні видання творів. Більш ранні видання можна зазначати лише в тих випадках, коли наявний у них матеріал не включений до останнього видання.

Науковий етикет визначає загальні вимоги до цитування:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз “так званий”;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручування думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на відповідне літературне джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і робити відповідні посилання на літературне джерело.

Коли використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел, які мають велику кількість сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул джерела, на яке зроблено посилання в контрольній роботі. Посилання в тексті контрольної роботи на джерела роблять згідно з їхнім переліком у квадратних дужках, наприклад, “... у працях [1–7]...”.

Приклад оформлення посилань:

Цитата в тексті: “... сьогодні важливо те, що макроекономічну стабільність та можливість інтеграції у світову економіку зможуть реалізувати ті країни з перехідною економікою, які матимуть темпи зростання на рівні не меншому як 5–6 % ...” [6, с. 5]. Таке посилання свідчить, що 6 – це порядковий номер джерела, позначеного у списку літератури, складеного відповідно до вимог, а с. 5 – сторінка із вказаного джерела.

Нижче списку використаних джерел рукописним способом зазначаються дата виконання реферату і особистий підпис студента.

Реферати виконуються в межах часу, визначеного для самостійної роботи студентів, та оцінюються кількістю балів, визначених в розділі 2 цих навчально-методичних матеріалів.

Теми рефератів:

1. Електронні петиції
2. Стратегія розвитку громадянського суспільства
3. Сутність публічної політики, цілі, принципи, функції
4. Суб'єкти публічної політики
5. Складові елементи та цикл публічної політики
6. Поняття політичної системи
7. Структура політичної системи
8. Функції політичної системи
9. Політичні інститути як складові політичної системи.
10. Участь громадян у публічному управлінні та формуванні публічної політики
11. Інструменти волевиявлення громадян
12. Форми участі громадян в публічному управлінні
13. Електронні петиції
14. Інформаційна складова публічної політики та управління
15. Інформація, як об'єкт публічної політики
16. Інформаційні відносини в публічному управлінні: суть, принципи, учасники
17. Державна інформаційна політика
18. Національні інформаційні ресурси
19. Участь громадян у публічному управлінні та формуванні публічної політики
20. Інструменти волевиявлення громадян
21. Форми участі громадян в публічному управлінні
22. Електронні петиції
23. Публічна політика у сфері надання доступу до публічної інформації
24. Публічна інформація: сутність, види, принципи
25. Закон України «Про доступ до публічної інформації»
26. Публічна інформація у формі відкритих даних
27. Єдиний державний веб-портал відкритих даних
28. Публічна політика цифрового розвитку України
29. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: цілі, мета, принципи
30. Принципи публічної політика цифрового розвитку
31. Міністерство цифрової трансформації України
32. Міжгалузєва рада з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації
33. Напрями цифрового розвитку України
34. Публічна політика щодо розвитку е-урядування
35. Е-урядування: передумови розвитку, сутність, мета, принципи
36. Основні цілі та стратегічні завдання електронного урядування
37. Моделі електронної взаємодії в публічній сфері
38. Публічна політика розвитку е-демократії
39. Електронна демократія: сутність, мета, основні завдання
40. Цілі е-демократії та її переваги
41. Сектори та інструменти е-демократії
42. Індекс демократії. Україна у світовому рейтингу демократії
43. Публічна регіональна політика: сутність, мета, принципи, завдання
44. Організаційно-правові засади формування та реалізації регіональної політики в Україні.
45. ЗУ «Про засади державної регіональної політики»
46. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки
47. Стратегія регіонального розвитку Хмельницької області на 2021–2027 роки
48. Громадянське суспільства у розвитку публічної політики в Україні
49. Громадянське суспільство, його функції та можливості в сучасних умовах

50. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021 – 2026 роки
51. Індексу сталості розвитку організацій громадянського суспільства. Україна
52. Державна політика щодо місцевого самоврядування
53. Поняття і основні засади місцевого самоврядування
54. Державна політика у сфері місцевого самоврядування
55. Державна політика щодо служби в органах місцевого самоврядування
56. Публічна політика у сфері охорони здоров'я: стан, проблеми, перспективи
57. Публічна політика у сфері освіти: стан, проблеми, перспективи

1.5. Індивідуальна робота студентів

Індивідуальне самостійне завдання для студента з предмету «Публічна політика та врядування» включає проходження курсів на порталі Дія.

Після успішного проходження будь-якого курсу на порталі Дія. Цифрова освіта держслужбовцям нараховуватимуться кредити ЄКТС, і вони отримають електронні сертифікати, які зможуть використати під час оцінювання.

0,1 кредити ЄКТС:

- Що таке державна політика і як її формувати
- Відкриті дані для бізнесу

0,2 кредити ЄКТС:

- Доступ до публічної інформації
- Відкриті дані для державних службовців
- Публічні консультації онлайн

1.6. Питання для підсумкового контролю

1. Сутність публічної політики, цілі, принципи, функції.
2. Суб'єкти публічної політики.
3. Складові елементи та цикл публічної політики.
4. Поняття політичної системи.
5. Структура політичної системи.
6. Функції політичної системи.
7. Політичні інститути як складові політичної системи.
8. Інструменти волевиявлення громадян.
9. Форми участі громадян в публічному управлінні.
10. Електронні петиції.
11. Інформація, як об'єкт публічної політики.
12. Інформаційні відносини в публічному управлінні: суть, принципи, учасники.
13. Державна інформаційна політика.
14. Національні інформаційні ресурси.
15. Публічна інформація: сутність, види, принципи.
16. Закон України «Про доступ до публічної інформації».
17. Публічна інформація у формі відкритих даних.
18. Єдиний державний веб-портал відкритих даних.
19. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: цілі, мета, принципи.
20. Принципи публічної політика цифрового розвитку.
21. Нормативно-правові акти цифровізації процесів діяльності органів публічної влади.
22. Міністерство цифрової трансформації України.
23. Міжгалузєва рада з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації.
24. Напрями цифрового розвитку України (у сфері публічного управління).

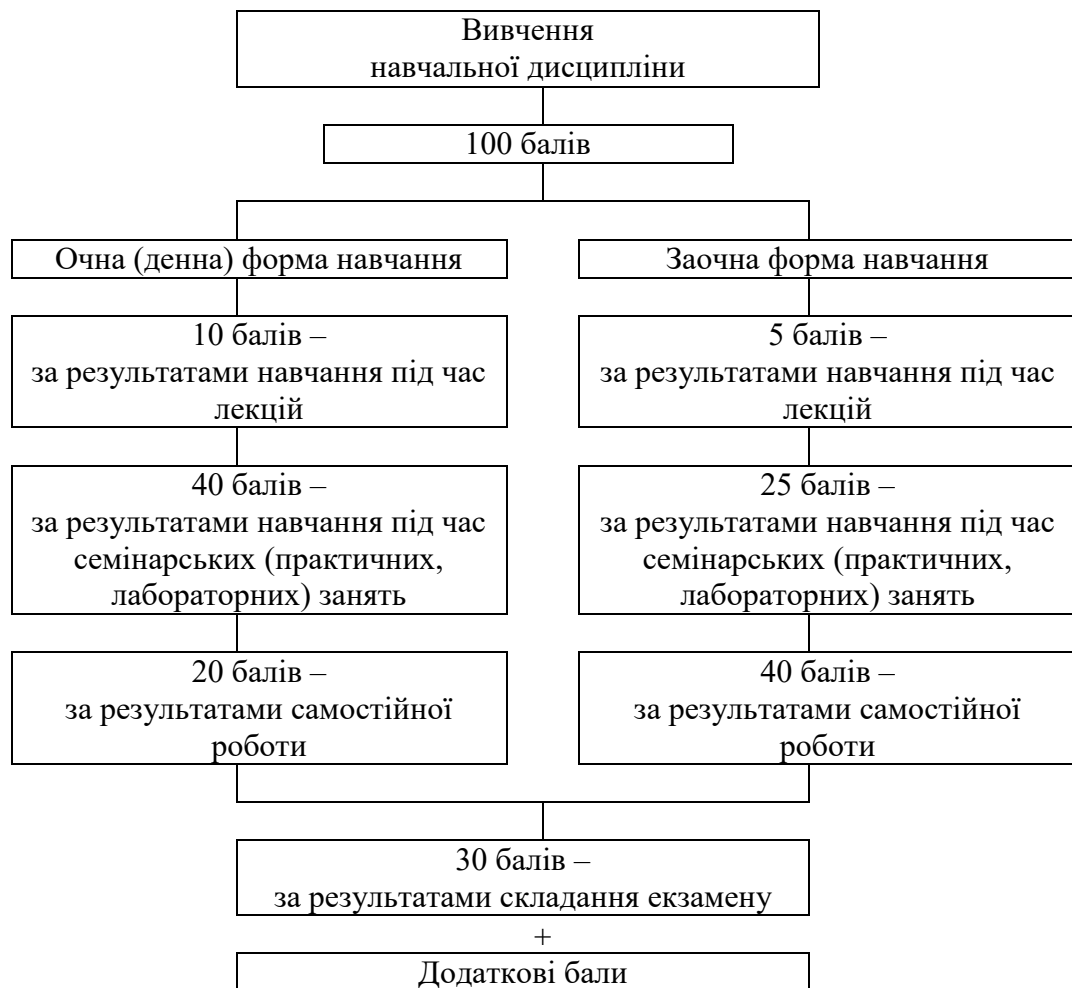
25. Стратегічно-концептуальні напрями державної політики щодо формування цифровізації діяльності органів публічної влади.
26. Розвиток е-урядування – пріоритетний напрям публічної політики.
27. Е-урядування: передумови розвитку, сутність, мета, принципи.
28. Основні цілі та стратегічні завдання електронного урядування.
29. Моделі електронної взаємодії в публічній сфері.
30. Концепція розвитку електронного урядування в Україні (2020).
31. Цифровізація сфери публічного управління в Україні: оцінка через індикатори світового розвитку.
32. Електронна демократія: сутність, мета, основні завдання.
33. Цілі е-демократії та її переваги.
34. Сектори та інструменти е-демократії.
35. Індекс демократії. Україна у світовому рейтингу демократії.

1.6.2. Структура екзаменаційного білета

1. Сутність публічної політики, цілі, принципи, функції.
2. Електронні петиції.
3. Принципи публічної політика цифрового розвитку.

2. Схема нарахування балів

2.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування» здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування», обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками

1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

З навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування» передбачено проведення 4 лекційних занять за заочною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій			
			1	2	3	4
1.	Заочна	4	1,3	2,5	3,8	5,0

2.3. З навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування» передбачено проведення 6 семінарських занять за заочною формою навчання.

За результатами семінарського (практичного, лабораторного) заняття кожному студенту до відповідного документа обліку успішності виставляється кількість балів від 0 до 5 числом, кратним 0,5, яку він отримав протягом заняття.

Критерії поточного оцінювання знань студентів наведені у п. 4.3.8. Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

2.4. За самостійну роботу студентів у вигляді виконання РЕФЕРАТУ студент може отримати максимально 40 балів.

2.5. За семестровий контроль, що проводиться у формі семестрового екзамену з навчальної дисципліни «Публічна політика та врядування», студент заочної форми навчання може максимально одержати 30 балів. Шкала визначення кількості балів та критерії оцінювання знань студентів за результатами семестрового контролю подана у табл. 4.8 Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

Перерозподіл балів, в межах максимально можливого одержання їх кількості за надані студентами відповіді в усній формі на завдання екзаменаційного білета, наведено в таблиці:

№ з/п	Алгоритм нарахування балів	Номер питань екзаменаційного білета			Разом балів
		1	2	3	
1.	Максимальна кількість балів за відповідь на питання білету	10	10	10	30,0

3. Рекомендовані джерела

Тема 1

1. Неділько А.І., Задорожний В.П., Бойко В.В. Публічна політика: навчальний посібник. Полтава: ПолтНТУ, 2018. 225 с.

2. Розроблення публічної політики. Практичний посібник / Уклад. А.О. Чемерис. Київ: ТОВ «Софія», 2011. 128 с.

3. Публічна політика: навчальний посібник / авт. кол.: С.О. Телешун, С.В. Ситник, І.В. Рейтерович та ін.; за заг. ред. С.О. Телешуна, д-ра політ. наук, проф. Київ: НАДУ, 2016. 340 с.

4. Державна політика у сфері надання доступу до публічної інформації: навч.-метод. матеріали / Н.В. Грицяк; уклад. В.В. Святненко. Київ: НАДУ, 2013. 32 с.

5. Доступ до публічної інформації / Ю.Б. Пігарев, В.М. Дрешпак, І.С. Куспляк. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 60 с.

6. Засади реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку : Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 56. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/56-2019-%D0%BF#Text>.

7. Електронне урядування: основи та стратегії реалізації / А.І. Семенченко, А.О. Серенок. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 72 с.

8. Електронне урядування та електронна демократія: навчальний посібник / за заг. ред. А.І. Семенченка, В.М. Дрешпака. Київ, 2017. 70 с.
9. Інформаційна складова державної політики та управління: монографія / Соловийов С.Г., та ін.; заг. ред. Грицяк Н.В.; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Каф. інформ. політики та електрон. урядування. Київ: К.І.С., 2015. 320 с.
10. Клімушин П.С. Стратегії та механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві: монографія. Харків: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. 524 с.
11. Концепція розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. UPL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250287124>.
12. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.
13. Міністерство цифрової трансформації України. UPL: <https://thedigital.gov.ua>.
14. Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів. UPL: <https://e-resources.gov.ua/#/>.
15. Політичні інститути та процеси в Україні: методичний посібник для забезпечення самостійної роботи студентів усіх форм навчання / А.О. Мілюкова, Н.Є. Степанова. Одеса: Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, 2018. 124 с.
16. Політична система сучасного суспільства: навчальний посібник / В.В. Мадіссон, Т.І. Кадлубович, Д.С. Черняк, Н.В. Пархоменко. Київ: КНУТД, 2015. 229 с. UPL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/2647/3/20150223_Maddison_NP.pdf.
17. Політична система України: конституційна модель та політичні практики: монографія / кол. авт.: Зеленько Г.І. (кер., наук. ред.) та ін. Київ: ІПіЕнд ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2023. 536 с. UPL: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2023/10/Politychna_systema_Ukrainy_.pdf.
18. Концепція розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. UPL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250287124>.
19. Неділько А.І., Задорожний В.П., Бойко В.В. Публічна політика: навчальний посібник. Полтава: ПолтНТУ, 2018. 225 с. UPL: <https://reposit.nupp.edu.ua/bitstream/PolNTU/8518/1/%D0%9D%D0%B0%D0%B2%D1%87%20%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%20%D0%9F%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%82.pdf>.
20. Публічна політика: навчальний посібник / Н.А. Липовська, І.В. Письменний. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2019. 104 с. UPL: https://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/163019/Publichna_polityka%205B1309%5D.pdf?sequence=1.
21. Публічна політика та управління розвитком інформаційного суспільства та електронного урядування / А.І. Семенченко, А.О. Серенюк. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 80 с.
22. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
23. Про утворення Міжгалузевої ради з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 липня 2020 р. № 595. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/595-2020-%D0%BF#Text>.

Тема 2

1. Концепція розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. UPL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250287124>.
2. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.

3. Міністерство цифрової трансформації України. UPL: <https://thedigital.gov.ua>.
4. Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів. UPL: <https://e-resources.gov.ua/#/>.
5. Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2004 р. № 326. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/326-2004-%D0%BF#Text>.
6. Положення про Міністерство цифрової трансформації України: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2019 р. № 856. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/856-2019-%D0%BF>.
7. Портал відкритих даних. UPL: <https://data.gov.ua>.
8. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
9. Про утворення Міжгалузевої ради з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 липня 2020 р. № 595. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/595-2020-%D0%BF#Text>.
10. Інформаційна складова державної політики та управління: монографія / Соловийов С.Г., та ін.; заг. ред. Грицяк Н.В.; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Каф. інформ. політики та електрон. урядування. Київ: К.І.С., 2015. 320 с.
11. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
12. Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів. UPL: <https://e-resources.gov.ua/#/>.
13. Махонова Ю.Л. Сутність та головні напрямки державної інформаційної політики. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 12. UPL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/12_2018/27.pdf.
14. Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2004 р. № 326. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/326-2004-%D0%BF#Text>.
15. Про інформацію: Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XII. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
16. Семенченко А.І., Серенок А.О. Публічна політика та управління розвитком інформаційного суспільства та електронного урядування / Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 80 с.

Тема 3

1. Засади реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 56. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/56-2019-%D0%BF#Text>.
2. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.
3. Міністерство цифрової трансформації України UPL: <https://thedigital.gov.ua>.
4. Положення про Міністерство цифрової трансформації України: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2019 р. № 856. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/856-2019-%D0%BF>.
5. Пріоритетні напрями та завдання (проекти) цифрової трансформації на період до 2023 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 р. № 365-р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/365-2021-%D1%80#Text>.
6. Про утворення Міжгалузевої ради з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 липня 2020 р. № 595 UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/595-2020-%D0%BF#Text>.
7. Електронне урядування: основи та стратегії реалізації / А.І. Семенченко, А.О. Серенок. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 72 с.

8. Електронне урядування: опорний конспект лекцій / Дзюба С.В., Жиляєв І.Б., Полумієнко С.К., Рубан І.А., Семенченко А.І.; за ред. А.І. Семенченка. Київ, 2012.
9. Клімушин П.С. Стратегії та механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві: монографія. Харків: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. 524 с.
10. Концепція розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р UPL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250287124>.
11. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.
12. Питання впровадження системи електронної взаємодії органів виконавчої влади: Розпорядження Кабінету Міністра України від 28 грудня 2011 р. № 1363-р.
13. Публічна політика та управління розвитком інформаційного суспільства та електронного урядування / А.І. Семенченко, А.О. Серенок. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 80 с.
14. Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020 роки UPL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/strategiya-reformuvannya-derzhavnogo-upravlinnya-na-2016-2020-roki>.

Тема 4

1. Електронне урядування та електронна демократія: навчальний посібник: у 15 ч. / за заг. ред. А.І. Семенченка, В.М. Дрешпака. Київ, 2017. Частина 3: Електронна демократія: основи та стратегії реалізації / Н.В. Грицяк, А.І. Семенченко, І.Б. Жиляєв. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 84 с.
2. Державна політика у сфері надання доступу до публічної інформації : навч.-метод. матеріали / Н.В. Грицяк ; уклад. В.В. Святненко. Київ: НАДУ, 2013. 32 с.
3. Доступ до публічної інформації / Ю.Б. Пігарев, В.М. Дрешпак, І.С. Куспляк. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 60 с.
4. Засади реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 56. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/56-2019-%D0%BF#Text>.
5. Електронне урядування: основи та стратегії реалізації / А.І. Семенченко, А.О. Серенок. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 72 с.
6. Електронне урядування та електронна демократія: навчальний посібник / за заг. ред. А.І. Семенченка, В.М. Дрешпака. Київ, 2017. 70 с.
7. Інформаційна складова державної політики та управління: монографія / Соловійов С.Г., та ін.; заг. ред. Грицяк Н.В. ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Каф. інформ. політики та електрон. урядування. Київ: К.І.С., 2015. 320 с.
8. Клімушин П.С. Стратегії та механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві: монографія. Харків: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. 524 с.
9. Матвейчук Л.О., Польовий П.В. Публічна політика розвитку цифрових компетентностей персоналу органів державної влади та органів місцевого самоврядування. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія «Публічне управління та адміністрування»*. 2023. Том 34 (73). № 5. С. 50–54.
10. Матвейчук Л.О., Польовий П.В. Цифровізація сфери публічного управління. *Цифрова трансформація економіки: мікро- та макроаспекти*: колективна монографія / за заг. ред. д. е. н., проф. Н.А. Мазур; Кам'янець-Подільськ. нац. ун-т ім. І. Огієнка. Чернівці: Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2022. С. 131–155.
11. Matvejciuk L. Public administration in the conditions of the development of digital economy and society. *Management and entrepreneurship: trends of development*. 2019. Vol. 2 (08), pp. 77–87. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2019-2/08-07>.

4. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Верховна Рада України. URL: <http://www.rada.gov.ua>.
2. Дія: Державні послуги онлайн. URL: <https://diia.gov.ua>.
3. Громадянське суспільство і влада : інтерактивна інформаційно-аналітична система. URL: <http://civic.kmu.gov.ua>.
4. Кабінет Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua>.
5. Національне агентство України з питань державної служби. URL: <http://www.nadc.gov.ua>.
6. Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. URL: <http://www.niss.gov.ua>.
7. Міністерство цифрової трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua>.
8. Президент України. URL: <http://www.president.gov.ua>.
9. Державна служба статистики України. URL: www.ukrstat.gov.ua.
10. Експертно-аналітичний центр з питань публічного управління та адміністрування КУБ. URL: <https://youcontrol.com.ua/compliance>.
11. Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. URL: <http://www.niss.gov.ua>.
12. Український Центр Європейської Політики. URL: <https://ucerp.org.ua/pro-nas>.
13. Служба інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади URL: <https://nbuviar.gov.ua/siaz>.
14. База даних «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index>.
15. Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса. URL: <http://www.nas.gov.ua/UA/Org/Pages/default.aspx?OrgID=0000290>.
16. Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. URL: <https://www.center.gov.ua/pro-tsentr>.